

متن پرسش

سلام: استاد همسر بنده عمل سختی داشتند. بعد از آن عمل در بیمارستان طی ۴۸ ساعت به خصوص ۲ ساعت آخر به جز برادر کوچکشان و دکترشان همه را به شکل دیگر می دیدند. مثلا من و عمویشان وارونه و سر و ته بوده ایم و برخی دیگر به شکل سگ و مار و میمون. بعد از آن دو ساعت یکی از اهل معرفت که از دوستانند تماس گرفتند و و بسیار اصرار داشتند که همان لحظه به ایشان بگویم تا ذکر هایی را بگویند و گفتند و خوب شدند. جالبش اینجاست که ایشان این موضوع را بعدا برایم تعریف کردند و در آن هنگام به علت لوله تنفسی قادر به سخن گفتن نبوده اند. به نظر شما این مورد از صورت های برزخی و به علت سکرات مرگ بوده هست یا توهم ناشی از دارو و درمان های شیمیایی؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بیشتر، غلبه‌ی واهمه است. موفق باشید